

Dankbare herinnering aan

Julien Van de Meulebroecke
echtgenoot van Irène De Merlier

geboren te Oudenaarde
op 9 juni 1925
en thuis overleden
op 28 december 1998.

De families Van de Meulebroecke-Veys en
De Merlier-De Keyzer
danken u voor de blijken van deelneming.

De dingen die met jou zijn meegegroeid, blijven nu achter tussen ons, kijken ons aan met je laatste blik. Pas nu beseffen we ten volle hoe je was. Hoe goed je was. Hoeveel je van het leven hield, van ons, je familie, je vrienden. Hoe moeilijk het was van dit alles afscheid te nemen, hoezeer je hebt geleden.

Je betrok ons in alles wat je deed, wilde ons altijd laten meegenieten.

Jouw tastend, soms trage handelen, bevestigden je doelbewustheid. Koppig en volhardend. Een plank verleggen, een tak afzagen, een woord uitspreken, zoeken naar de beste greep, de juiste aanpak. En na de afgewerkte taak, na de inspanning, gemeend "op onze gezondheid" klinken. Je was een gezellig man van weinig woorden.

Je had een passie voor de bergen en de grootse natuur. Hangend aan de flank van een machtige rots, duwend op de pedalen, met slechts één doel: de top. Indien nodig tot het uiterste.

Enkel in die laatste strijd moest je loslaten, je prevelde : "Ik kan niet meer". Je verliet ons zoals je was, in alle stilte.

Julien, papa, vaarwel. Je was een leraar van het leven !

